

Allah Rahmet Eylesin Başınız Sağolsun

– Sami Biber · 10 Ekim 2024

Ülkemizde artık sosyal medyayı daha da bilindik adıyla face booku kullanmayan neredeyse kalmadı gibi. Peki bu face bookta en çok hangi cümleyi yazdığımıza hiç dikkat ettiniz mi? Evet, her gün mutlaka en az bir kere yazdığımız bir cümle...Ben dikkat ettim her gün mutlaka en az bir kere 'Allah rahmet eylesin, başınız sağ olsun' yazıyorum. Benim her 'Allah Rahmet eylesin. Başınız sağ olsun ' yazdığım kişiye başka arkadaşlarım da 'Allah rahmet eylesin. Başınız sağ olsun. ' yazdığına göre demek oluyor ki başkaları için de sosyal medyada en çok yazılan mesaj bu.

Bu, iyi midir kötü mü?

İlk anda 'İnsanlara bir gün kendisinin de öleceğini sık sık hatırlatması bakımından iyi olabilir. ' diye düşünüyorum. Gerçekten de bizler her gün birilerinin öldüğünü gördüğümüz veya duyduğumuz halde, pek çoğumuz ' Küllü nefsin zaikatül mevt' (Bütün nefsler ölümü tadıcıdır) ayetinden haberdar olduğumuz halde ölüm sanki bize hiç uğramayacakmış gibi yaşıyoruz. Bizim de bir gün mutlaka öleceğimizi her gün hatırlatması bakımından iyi olabilir, kendimize az çeki düzen verebiliriz. Ancak tam tersi oluyor. Zira zamanla artık mekanikleşiyoruz.

Evet, zamanla mekanikleşiyoruz. Daha da açık ifade etmek gerekirse ruhsuzlaşıyoruz.

İşte bu ruhsuzlaşmayı biraz açayım:

Babamın o son demlerini yaşadığı günlerde hastanede bir gece yoğun bakıma kaldırdılar. İki saat sonra servis hemşiresi adımları söyleyerek ' Koridora çıkınız lütfen ' diye anons yaptı. Koridora çıktığım anda da '

Babanız öldü, başınız sağolsun' u patlattı. Ne öyle yanına çağırarak var, ne ' buyurun oturun size üzücü bir haber vereceğim ' diye ön hazırlık var ne de zahmet edip yanıma kadar gelerek teselli edici bir iki kelime sarfetmek var. Donuk, ruhsuz, bir insanın mı yoksa bir robotun ağzından mı çıktığı belli olmayan bir cümle:' Babanız öldü.'

Bana oldukça garip gelmişti önceleri. Şimdi face booktaki halimize bakınca o hemşireye hak veriyorum. Her gün mutlaka bir kaç cenazenin kaldırıldığı bir hastanede insan doğal olarak mekanikleşiyor, ruhsuzlaşıyor demek ki ölüm karşısında... Bizler de her gün ' Allah rahmet eylesin, başınız sağ olun ' yaza yaza artık zamanla robotlaşıyoruz demek ki.

Dahası da var:

İnsan zamanla o kadar ruhsuzlaşıyor ki artık ' Allah rahmet eylesin, başınız sağ olsun ' yazmak bile uzun, yorucu, zahmetli bir iş haline geliyor. Yazmak yerine bir ağlama ikonu yapıştırdı mı işlem tamam. Dostunun, arkadaşının acısına ortak olmuş oluyor.

Üzücü olan nedir biliyor musunuz? Artık şehit haberlerine bile ' Allah rahmet eylesin. Vatanımızın milletimizin başı sağolsun' yazmak sıkıyor bizleri.

Şehitlere taziye sunarken bile bazı arkadaşlarımızın sadece bir ağlama ikonu paylaştıklarını görmek, bu konunun nasıl vahim bir hale geldiğini anlatmaya yeter sanırım. Şehit haberlerine bile ağlama ikonu koyup taziye görevimizi tamamlamış oluyoruz.

Evet buldum...Aradığım kelime buydu işte : Görev.

Artık gerçek manada bir şeyler hissettiğimiz için değil, yerine getirmek zorunda olduğumuz bir görev olduğu için başsağlığı mesajı yazıyoruz ya da onu bile yapmayıp bir ağlama ikonu ile olayı kapatıyoruz.

Peki bütün bu yazdıklarımın daha da kötüsü nedir?

Yok yok ' Daha da kötüsü ne olabilir ki?' diye sormayın.

Daha da kötüsü cenazenin dahi reklam aracı olarak kullanılması...

Bunu açmam lazım. Zira oldukça irrite edici bir laf söyledim.

Mesela bizim edebiyat camiasından tanıdığım pek çok bay ve bayan arkadaşım vardır. Gerek baylar, gerekse bayanlar bir tek edebiyat etkinliğine karısı ya da kocasıyla gelmez (Bir iki istisna dışında)

Kendisi şehir şehir, etkinlik etkinlik dolaşır duran, her etkinlikte yüzlerce fotoğraf paylaşan bir kadın ya da erkek arkadaşımızın kendi eşiyile bir kare fotoğrafına rastlamazsınız hiç bir yerde. Hatta pek çoğunun evli mi bekar mı olduğunu da bilmezsiniz.

Mesela bu arkadaşlardan iki ayrı bayana (ki evli olduklarını nice sonra öğrendim.) ' Kocalarınız böyle şehir şehir, otel otel dolaşmanıza bir şey demiyor mu?' diye sorduğumda 'Amaaan be hocam ! Kim takar kocayı ' diye cevap vermişlerdi. Sonra ne oldu biliyor musunuz?

İşte bu bayanların her ikisinin de kocaları öldü. Kocalar ölür ölmez bunlar face bookta öylesine bir matem ilan ettiler ki sanırsınız hatunlar üzüntülerinden, acılarından 'Sensiz bu hayat yaşanmıyor kocacığım' diyerek kendilerini Boğaz Köprüsünden atıp intihar edecekler.

Ölmeden önce ' O Allah'ın öküzüne mi soracağım?' denilerek öküz etiketi yapıştırılan koca, öldükten sonra bir anda baktım' Evimin direği, sırtımı yasladığım sağlam kaya, çocuklarımın babası, biricik sevgili eşim. Kokun hâla birlikte baş koyduğumuz yastığımızda ' oldu.

Aynı şey tabii ki erkekler için de geçerli.

Adam evli barklı, bir tek etkinliğe eşini getirmemiş. Başka kadınlarla yüzlerce fotoğrafını paylaşmış, eşiyile tek kare resmi yok. Etkinliklerde gördüğü her kadına asılan yani nikahlı eşine evindeki herhangi bir eşya kadar bile değer vermeyen erkek, bir gün emr-i hak vaki olup eşi öteki aleme gidince başlar merhumenin arkasından: ' Yuvamın yapıcısı, çocuklarımın annesi, biricik sevgili eşim öldü. Lütfen ruhuna bir Fatiha okuyun. Yok yok Fatiha yetmez,Yasin, Amme, Tebareke hepsini okuyun, hatta mümkünse hatim indirin ' anonları... Oysa zavallı merhume, kocasının taktığı boynuzlar sebebiyle tabuta zor sığmıştır. Tabuta zor sığan zavallı kör, öldükten sonra badem gözlü oluvermiştir birden.

Hep mekanikleşmenin sonucu bunlar. Ruhsuzlaşmanın... ' Birileri benden bahsetsin, benimle ilgilensin, bana mesaj yazsın, günün konusu ben olayım ' derdi... Bu dert aslında öylesine bir derttir ki bu derde duçar olmuş bazı vatandaşlar ' isterseniz hakaret edin farketmez. Yeter ki ondan bahsedin.

Mesela bir başka örnek vereyim:

İstanbul'da yaşayan ve pek çoğumuzun tanıdığı bir şair arkadaşımız vardı. Kanseri illetinden oldukça uzun süre çektikten sonra rahmetli oldu. İstanbul'da yaşayan yüzlerce sözüm ona şair ve yazardık. Cenazesine kaç kişi gitti peki bu camiadan? Sadece üç ya da dört. Peki face bookta evlatlarına baş sağlığı mesajı yazan? Hepimiz...Ağlama ikonu paylaşan? Yaklaşık olarak hepimiz yine. Şimdi soruyorum (başta kendime soruyorum) Arkadaşımızın en azından çocuklarının ellerini tutup gözlerinin içine bakarak ' Allah rahmet eylesin, başınız sağ olsun ' demekle face booktan yazmak ya da sadece ağlama ikonu paylaşmak aynı şey mi?

Velhasılı kelim samimi bir ' Allah rahmet eylesin, başınız sağ olsun' dileği de Hakkın rahmetine kavuştu '
ALLAH RAHMET EYLESİN,BAŞIMIZ SAĞ OLSUN.'